

Nepodpisani se dopisi ne tiskaju.
Priprezana za pisanu tiskaju po 5
čvor. svaki redak. Oglaši od 8 redak
vite 5 m. ili u slučaju opetovanja
uz pogodbu sa upravom. Novci se
ili podstarkom naputnicom (as-
tognog postale) na administraciju
"Naša Sloga" imre, proximo i naj-
blži pošta valju točno označiti.

Kome list nedodje na vremenu,
očekuje se javi odpravnici u otro-
renu pismo, za koje se ne plaća
postačarino, ali se izvana napiše:
"Reklamacija".

NAŠA SLOGA

Poučni, gospodarski i politički list.

"Slogom rame male svare, a nasloga sve pokvari". Nat. Pos.

Otvorene sabora.

Cesarstvom patentom od dne 15. septembra t. g. sozvani su na jesensko zasedanje za dne 14. t. m. sljedeći zemaljski sabori ove pole države: Češke, Moravske, Šlezije, Galicije, Austrije, gornje i dolnje, Bukovine, Solnograda, Tirola, Voralberga, Šajerske, Koroške, Kranjske, Gorice, Trste, Istre i Dalmacije.

Danojni zemaljski sabori u našoj državi imaju vrlo uzaham djelokrug, te je njihovo djelovanje skoro tako ograničeno kano i ono povećati naših občina. Radi toga i neimaju zemaljski zabori one važnosti, koju bi morali imati za pojedine pokrajine i za celiokupnu državu. Važnost pojedinum saborom Cislajtanje podaju u novije doba bučni bojevi između pojedinih stranaka il žestoka trvanja između narodnosti. Ovo poslednje dogadja se osobito u onih pokrajinah, gdje imada više narodnosti, a takođe više većine u Austriji. U takovih saborih grizu se međusobno Niemci i Talijani i Slaveni, boreći se prvi za premoć, a mi za svoj narodni oblastak il za narodnu ravnopravnost.

Schmerlingov izborni red nastoji potisnuti austrijske Slavene i ondje u manjinu, gdje sačinjavaju inače većinu pučanstva pokrajine, a gdje su faktična manjina pučanstva, tuj njim se jedva za trag znade. Tim umjetnim izbornim redom podignuti su Niemci i Talijani na saborsku većine i u onih pokrajinah, gdje sačinjavaju manjinu pučanstva, a gdje ih imade samo šaka, tuj im je osiguran čvrst položaj. Taj izborni red naprosto je oduzeo nam Slavenom dobar dio zastupničkih mješta, te ista izručio negdje Niemu, negdje Talijanu. Tako je došlo, da manjina pučanstva Istre — Talijani — ogromnu većinu zastupnika, dočim ne zastupa ogromnu većinu pučanstva, nas Slavene, niti trećinu svih zastupnika. Na temelju toga krivičnoga

izbornoga reda imade 114.000 Talijana Istre 21 zastupnika, dočim ih neima 164.000 Slavena ako ne 9. Jasnjegog dokaza o krivici, koja se godi nam Slavenom Istre, nemožemo zaista podati. Ogromna većina pučanstva pokrajine stlačena je umjetno i nasilno tako, da se jedva njezin glas čuje. Al taj se glas ipak čuje, i te kako čuje! Na usta devetorice naših zastupnika progovara preko 164.000 Hrvata i Slovenaca Istre braneć i zagovarajuć odlučno svoja prava. Kako se je s tom devetoricom postupalo u zemaljskom saboru do sada, poznato je ne samo kod nas, već i izvan granica naše domovine.

Istarski sabor imati će da verificira četvrtoran zastupnika, koji bijahu inakudno izabrani. Za jednoga, i to onoga za gradove Pula i Vodnjan, jer je Talijan ići će gladko kamo po loju. Za ostalu trojicu, koji bijahu izabrani u Labinjiji, i koji pripadaju našoj stranci ili saborskoj manjini, biti će po svoj prilici zanovetnja od strane većine, prem bijaće dvojica njih jednoglasno izabrana, a treći velikom većinom glasova. Radikalnije, ili bolje rekuć, drzovitije talijanske novine Istre proriču nekojim od naše trojice, da će ih u saboru odmah kući poslati, nečekajući kao prošle godine konac zasedanja. Mi se toga proročanstva u formi grožnje nipošto nebojimo, jer imademo za sobom najsvištniji izborni kotor Istre, i jer znademo, da je svaka sila do vremena, a pravda božja na vickie.

Predriđat se dade dakle, da će doći i za predstojećega saborskog zasedanja do bučnih i burnih prizora, do medusobnog trvanja, za što odlučja saborska manjina već unapriješvaku odgovornost od sebe znajući, da će biti izazvana i omalovažena od talijanske većine, kojoj nije stalo do složna rada, do pravoga napredka obiju narodnosti i svega pučanstva Istre, već do naša silja i prevlade nad saborskem manji-

nom, dotično nad većinom pučanstva Istre.

Medjutim dogodilo se u saboru što mu drago, hrvatsko-slovenski izbornici Istre mogu biti uvjereni, da će njihovi zakoniti zastupnici učiniti svoju svetu dužnost bez obzira napram gore ili dolje.

Sastanak zastupnika u Ljubljani.

Dne 2. t. m. sastaje se narodni zastupnici iz svih slovenskih pokrajina Austrije, da vičeju o pozatomu jut programu.

Pozvana bijahu 62 zastupnika, a nadalo ih 51. Zastupnici bijahu ove pokrajine: Koroška, Šajerska, Kranjska, Gorica, Trst i Istra. Već ovde radostno pominaljemo, da su se pozivu na sastanak udarali svih narodnih zastupnika Istre, t. j. 10 njih, 9 naime zemaljskih i g. dr. Višetić kao državni zastupnik.

Prvim sastankom narodnih zastupnika u Ljubljani učinjen je prvi korak k skupnoj organizaciji, k jedinstvenom razu kolici u državnom saboru, toli u zemaljskim zastupništvima. Prvi put sastaje se narodni predstavnici u glavnom gradu slovenskih pokrajina, u bieleg Ljubljani, da se ozbiljno posavjetuju i pogovore o svih važnijih pitanjih našega narodnoga života. Već sam sastanak narodnih pravika iz raznih pokrajina naših imade moralan uspjeh, a mi se često nadamo, da neće učiniti ni bez blagotornih posledica.

Naša desetorica zastupnika susretali su osobito prijazno ne samo njihovi drugovi iz stalnih pokrajina, već napose i samu gradjansku, kojeg eriel bijaće istoga dana nu večer u čitaonici sakupljen i koji je naše zastupnike svakom zgodom osobito oblikovalo. A glavno gledalo slovenske bratre "Slovenski Narod" govorec na uvodnom mjestu o sastanku, pozvao je istarskim zastupnicima slijedeće laskave riječi:

"Nauprot rajoši terorističnom pritisku talijanske stranke, baš složno postupanje hrvatskih i slovenskih poslanika u istarskom saboru utjeljivo je znak, da težnja za našim jedinstvom sve nas obuzimlje. Ako to jedinstvo ne možemo sada, žalbuže, radi obstojećih prilika podupirati, kako bi želili; ako ga nemozemo već sada postaviti u program našega političkoga djelovanja na polju praktične politike,

Izazi svakog četvrtka na cijelo
čarca.

Dopisi se nevraćaju ako se i
neiskajaju.

Nebilježivani listovi se neprimaju.
Preplata i poštarnice stoji 2
for. za sejake 2 for. na godine.
Razmjerno for. 2, i 1 za polgo
dine. Izvancarne i/o poštarnice

Na malo jedan broj 5 novč.

Uredništvo i administracija nalazi
se u Via Carintia br. 25

pošto nama velja računati sa postojećimi faktori, gotova je istina, da ideja našega jedinstva živi, da nam je duboko svima uistinu u srce, kako se to pokazuje u svakoj godi, gdje je moguće i gdje se ta ideja neglasiće".

Svi zastupnici sastaje se oko 10 sati u jutro u velikoj dvorani ljubljanske čitaonice. Cesarski savjetnik i predsjednik kluba kranjskih zastupnika gospodin Ivan Murnik otvorio je sastanak primjerom govorom pozdraviv na početku sve prisutne, te izraziv želju, da bi se u svih točkah dnevnoga reda sjedinili. Zatim pročita neke pozdravne telegrame, te probobi, da bijahu izabrani za svaku večku dnevnog reda posebni izvestitelji, pozove zastupnike, da su izaberi predsjedništvo. Zemaljski glavar g. dr. Polukar bijaće na to sklamanjem izabran predsjednikom, gg. Murnik i dr. Volarić podpredsjednicom.

Predsjednik, zahtavlji se na povjerenju i pozdraviv prisutne još jednom, prijavi, da će razprava biti porjerljivo naravi, te da molji gg. govornike, da budu što kraći kod razprave.

Na to pozove izvestitelja za I. točku dnevnoga reda.

Državni poslanik g. dr. Ferjančić izvješti o prvoj točki dnevnoga reda, o občenitom političkom položaju. Razpravi su sudjelovali poslanici iz svih pokrajina, te motreće naš skupni neugodni položaj, sjednje se u sledećoj resoluciji: "Slovenski i istarsko-hrvatski državni i pokrajinski poslanici, čvrsto stojeća na temelju svojih narodnih i državnih prava, izjavljuju, da će u budućem udržavnom i u pokrajinskim saborima skupno djelovati, te da će upotrebljavati sve svoje sile u tu svrhu, da se odstrane nepravde, koje se čine slovenskom i hrvatskom narodu".

(Sljediti će).

D O P I S I .

Iz Boljuna početkom oktobra. Kada pred dva godine izabranimo občinskim načelnikom gosp. Iv. Matišiću, javistmo to dijeno "Naši Slogi", pa se njekim načinom na uspjehu i pohtvaljamo, jer bi taj gospodin podignut na načelničku stolicu jedino od hrvatske stranke. Protivna pak stranka bijaće postavila kao kandidata za

to velečasno mjesto g. Fr. Ferandu, koji je zubima i noktima radio da prodre, te agitirajuć, nakitio svoga protokandidata svim časovima, samo ne častnim. Uz pomoć občinara njegove kralj, njegovog jezika, uz nastojanje Hrvata ove občine, Matiasić bi izabran glavarom boljunske občine. Ovim načinom odabreni načelnik, koga je hrvatska misao, volja naših knjazova podigla na tu čast, treba da brani interes i pravice svojih izbornika, te valja, da onako svoj rad i upravu ravna i učvrsti, kako ovi žele. Ne bude li željana svojih izbornika zadovoljavao, on nije više glava svojih občinara, koji su ga izabrali. Tada zbilje takav glavar morao bi se odaleći, jer nebi više uživao pouzdanju u občini, te bi preteba svake medjuobnane ljubav i sloga.

Hrvatski glasovi izabrali načelnika kako da upravlja povjerenom mu občinom? Bez svakog šaranja koristi ciklopne občine moremu i uvek lebditi pred vjetrom. Koristiti nestvije samo jednoj stranki, ili čak kojoj osobi, što se osobito vidjalo kod boljunskega poglavarata, jer bi time pokazao se nepravednim, te bi prouzročio grđnu neprijateljstva i razdor u občini. U občinskom uredu treba da pazi, da se piše puku njegovim jezikom, nipošto pak jezikom puku nerazumljivim, jer podložnici nisu dužni učiti tođe jezike radi udobnosti jedne prepostavljene im osobe? Glavar valja da rade po zakonu i pravici, duhu i težnjem puka, koji ima pravo zahtijevati odlučeno, da so štuje njegove svestrnje. Svaki drugi postupak protivan je zakonu i pravu puka, koji će prije ili kasnije slobog takovih nezakonitosti nad njim svoju osudu izreći.

Predpostaviti to, pitamo sada, da li se drži naš načelnik tih načela; da li ovraju volju svojih občinara, da li zbilja želi uzdržati mir i red u ovoj občini?

Na Boljuničini žalihće samostvjest narodna još je u kljici. Narod i sad luta u mraku, pa malo ih je, koji bi se stalnih načela držali, prema stalnom cilju svojih radova. Rivak su, koji svoj jezik i narodnu hrvatsku branu od propatice i mružnja. Neznanstvo raduju ovdje pod Učkom Talijane, ali kakve vesti? Talijane, koji zbilja podponužaju naše protivnike, grieči njihov jezik, koji im je poznat kao nama turski.

Medju pristupe talijanskoga jezika ubrajamo i našeg obič. glavara, te kako se opaža iz njegovog postupanja drži se čvrsto toga jezika. Kučak on, takova je većina občinskih zastupnika. Mi sri dobro znamo, da g. Matiasić (Matias) ne poznade talijanskog jezika, pa se čudimo kako može uzivati ono, čega nezpozna. Jeli je u redu, da glavar i zastupnik dopušta u občinskom uredu, da se piše sve tudjim jezikom? Da li g. glavar znade sagrađu za sudsaj službenog pisma, sastavljenog u talijanskinji, te koga mora slasturčno podpisati i za koji sadržaj uzimalje odgovornost? Neoprostiva je nečajnost i mlačnost obič. zastupnika, što se ne zauzme, da se piše piao hrvatski, jezikom svim dobro poznatim, kojim se služi veliko i malo, kad pluga i kod kuće. Ljudstvo nemože razumeti pisma občinskog ureda, a razumelo bi hrvatski, jer ga svih razumiju, pišu i čitaju svih djece, koja polaze marljivo pučku školu u Bojjanu. Koja radost bila bi za roditelje, kad bi im mogla njihova dječeva predstaviti budi koji pis, sastavljen

Ali oni misle stojom glavom, hrvatski jezik drže i ljube kao pravu svoju stojinu, kao najdrožu ostvarećinu đedova svojih. Stupimo li u mjestance Boljan, opaži ćemo da čudo sve napise u jeziku Šiřeninaca. Ostovimo privatne, ali onoga na občinskoj sградi i pošti, toga ipak ne dopustiti smjelo glavarstvo občine. Onaj na obič. sgradi je talijanski, a ovaj nječko-talijanski. Njeki htjeđuće metnuti na školski dio sgrade gotovo već plaću na hrvatskim napisom, kako nam je prijevjeć popovedao, ali nječkoj nepamatnijoj osobi protive se toču, a drugu opet jednostavno muče. Občinsko glavarstvo srpske nespodobčine nehađao morati, jer je za Boljun to ljepe i dobro. Nije li to ručoba i sramota velika za cijelu občinu.

Vriendi Boljuncani! Pitajte sami sebe: Što činimo, gdje smo, da li smo u Italiji ili u Boljunu, pod samom Učkom gorom, gdje Talijanov ni traži nje? Čemu bježiti toliko za tudjim? Ne kuite se tudjim perjem, ne cjeptite kruške na hrastu, ako ne želite biti izsmjejivani od pametnog sveta. Učkar.

Iz Oprtaljčina početkom oktobra. Brleo, pogbelj naš priči od slavjanskog puka; zemljišta naša danonice izpod nogu nestaju, toga radi dok je vremje držimo se hrabro, ne podajmo se; čitenicu stajemo od zgora, nepastišmo, da slavjanski puk mah preotme, da žile razprostire svoje unuda, gdje su ista narav i zakon to opredjeljuje; davimo ga, gnjećimo ga koliko i kako možemo, samo da srđu našu postignjem, da taj izmet hrvatski se lice istarske zemlje izbrišemo, da pokazemo svetu, da je Istra talijanska zemlja, da neima tuj narod do talijanskog, da neima jezika u kojem bi se moglo obće poslove voditi do talijanskog*. Tako piše i govor zasljepljeni istarski Talijani, kojim pred očima ne lebdi značaj i poštene, čednost i učudnost, čudorenost, mir, sloga i ljubar, vršenje zakona i ravnopravnosti, već ste ono, što je Bogu i ljudem poštenu mrežko, ono što su božjem i hrvatskom zakonom protiv. Protivnici slavenskog plemena u Istri neimaju u svojem političkom radu onih čitih nazajera i osjećaja — onih plemenitih ciljeva, za kojima mora stakniti čovjek čeznuti, već zasljepljeni iličnaru stršću postavise si ciljevi i načere sasvim nezakonite, nečiste, poganske.

Da postignu to svoju nečistu srđu, služe se svim mogućim sredstvima, kojih bi se morao sramiti naobrazeni čovjek. Kao učinaknuti zlim duhom rlaže se u tom sv. od poslužnika sve do najvećeg propadja — od prostaka do plemenita, od nezračnog čječira do sieda starca. Kad se radi o postlačenju slavenskog plemena i zatiranju njegovih pravica, naši sasvim carskim zakonom potvrđeniji, radi se počadi hrvatski ruku malo i veliko bez razlike, bilo to u većih gradicama ili u manjim gospodarstvima. Ne srami se pri tom visoku izvenični mladić postoljskog pomenika, koji ide ponosito, goloruk i vas zamazava uz svogelištvog đaka; zidat il klesar za jednom užoru sjedi sa određenikom; bacat pod rukom se vodi sa plemenitatem, dimnjčićar se rukuje sa učenecem, staklar, lončar, koltar reč bi on su u istom zavodu izgjeni sa sinim gospodinom. Njihov goror, ponašanje i rad ne razlikuje se u nječu:

teriansko milieko, koje si kao nejato diete sasao. Ako vide, da na taj način ne mogu ostaši obaviti, počemu i moljakati osobno, privatnim pismom — ili po drugoj osobi; ne koristi li pa ni to, onda nastane krika i više u Izraelu; odluce ma bilo kako neobodit se tog slavenskog strasila, gororec wedjusobno: „ja si ga nama i našem rebuhu, a s druge strane velika sramota za nas ako popustimo, jer će svjet dozvati, da imada i kod nas slavenskog plemeva i onda sav naš trud, sve naše spletke i makinacije uzalud, priznat ćemo morat najzad na našu veliku sramotu, da je sve obratno od onoga što svjet prikazatamo. Da ve oslobodimo te sramote, što nam valja učiniti?“ Misle, razmišljavaju, pitaju za savjet Petra i Pavla, Nocenta i Ivana, idu u kovačnicu k velikom „Hrvatu“ snjuju i kuju, rado bi odgovorili, da hrvatski spisa neće primiti, ni znaš dobro, da se to protivi zakonu — pa se malo ustežu — pišu opet i moljakaju izgovara, juč se, da ne razumiju, nu ipak radje nego li pregorjeti sramotu i primiti hrvatski spis, te time priznati, da imade i u Oprtaljčina učkaru — odluce napokon ipak baciti pod noge pravdu i zakon.

Iz svojih mudrih moždiana izvade nejekakve naredbe ministarske, koje postoje valjda u njihovih glavah i koje nječi vrski drugi jezik, a prizovaju, kao uređovani jedino talijanski, potvrdjen, kako oni piše, od visokog ces. kr. ministarstva, al to dakako bez značenja broja, godine, mjeseca i dneva to naredbe. Nek audi nepristran čovjek dokle došije strast talijanska i to jednog občinskog ureda, koji neće da priznade jezik, kojim se služe drie trećine pucanstva u Istri, a u ovoj občini 9 djela občinara, već naprosti odbije sve hrvatske spise i neće da me hrvatske namire dade novaca, a što je još gore, pozivlje se na ministerijalne naredbe, koje jedra da obstoje ili obostojati mogu u onom smislu.

Pitamo ovim putem taj slavni ured: jeli veća nepravda i nasilje braniši svoj materinski jezik ili zahtijevati od naobraznog čovjeka, da svojemu materijskomu jeziku predpostavi jezik tudji, kojega ne poznai i siluju ga, da u tom jeziku dopisuje? Odgovor je luhak avakom, koji neima puknato sreća i pomoćene moždiane!

(Konačni sledi.)

dovskoga lažliberalizma. Konservativni Niemei pobjedili su u izvanjskih občinu liberalce, a i u samom bečkom predgradju „Laudstrass“ podlegao je liberalni kandidat proti umjeronomu Niemu.

U Melniku polagao je ovih dana starčevski zastupnik Tonner svojim biraćem račun o svojem djelovanju. Na koncu izrekoše mu biraci nepovjerenje zahtjevajući od njega, da položi zastupnički mandat.

Srbija: Razkrjal Milan podigao je opet glavu, jer su posljednji izbori za narodnu skupštinu izvali nepovoljno za njegovu, dotično za neslavensku stranku u Srbiji. Svojimi spletakom hotio je prisiliti ministra maternih posala, da odstupi, no skupno ministarstvo odobrilo je odlučno nečisto spletak razkrjalja. Miljan se hoće pako opet vladati, te zahtjeva od vlade, da mu se izvuči vrhovno zapovjedništvo nad vojskom, pomoću kojeg bi pak raztjerao današnju vladu i sam zavladao Srbijom.

Bugarska: Iz Sofije javljaju, da je napokom uvidio i sam Stambulov, da je ovako više u Bugarskoj vladati nemoguće, te da nastoji skloniti rusku vladu, da se pomiri sa knezem i tako svrši rusko-bugarsku razmirenje. Mi dvojimo, da će Rusija ikad priznati Ferdinandova Koburga bugarsku knezom, a još manje s njim ili s njegovom vladom ugovarati.

Rusija: Vojničke vježbe u Volhinijski iznenadile su svojim sjajnim uspijehom prisutne njemačke časnike, te su reći bi radi toga njemački vojnički krogovi veoma uznenareni. Njih bi bilo dakako mnogo milije, da budu ruske čete neuvježbane i nedorađe njemačkoj vojsci, s kojom će prije ili kasnije dijeliti mođjan.

Franina i Jurina

Fr. Bi dobro Jure skoči malo do Pazina.
Jur. Poč k zlodeju?
Fr. Stisnut ruciču krujelon i šarenjakom, da imaju za potestu muža od zukona.
Jur. Tako će nere moć već kuwedijat, kako se do sada kumed jali.
Fr. Ne brate, zač su zglobili bataliju.

u Marežig, imenovan je kuratom tam. — G. Ivan Pipa imenovan je takodje kuratom kod sv. Antona na Koparičini. — G. Andrej Pahor, kapelan u Trebišju, premješten je kao duhovni pomoćnik k sv. Antonu novomu u Trsat. — G. F. Stefanutti, kapelan u Topolovcu imenovan je upraviteljem župu u Šterni. — Gosp. Anton A. r. i. c., svećenik splitske biskupije, duh. pomoćnik kod sv. Jakova u Trstu, zaustavljen je u svu biskupiju. — Gosp. Antun Bankić novomisnik imenovan je duhovnim pomoćnikom kod sv. Jakova u Trstu. — Otvoreni su natječaji do 15. oktobra: 1. na jedno mjesto kanonika kod stolnoga kaptola u Trstu; 2. na izražajeno mjesto kapelana u Trebišju.

Novi odbor „Delavskega podpornega društva“. Kod glavne skupščine našeg radničkog društva, obdržane prošle nedelje, izvijahu izabrana vedenjou je d. n. o. glasno u novi odbor siedeća gospoda: Predsjednikom: urednik Matko Mandić. Odbornici: Kalister Vjek, Gorup Jakov, Perhovac Jakov, Žitko Fr., Cotić Muka, Slajko Anton, Furlani Ljubi, Polić Fran, Smid Drag, Hecvarin Miha, Carga Fr., Lotrič Gregor, Lovriček Fran, Novak Jernej, Indihar Fr., Klijan Anton, Vertovec Andrej, Prele Josip, Lovrenčić Vincenc, Marcel Ivan, Krapčić Iv., Živio Matija. Načelnici: Može Petar, Kalister Ivan, Rep Anton, Grahor Miha, Prele Franjo, Poljički Miha. Pregledovalci računa: Pitamie Ivan, dr. H. Tuša, Kikel Ivan. Sudci: Rencelj Josip, Ster Valentin.

Poličko društvo „Edinstvo“. Predsjedništvo političkoga društva „Edinstvo“ pozivlje gg. odbornike i zamjenike za nedjelju dne 12. t. m. u 10 sati u jutru u prostorije „Delavskega podpornega društva“ k redovitoj odborskoj sjednici.

Znatni novčani darovi. Ovdješnja trojica naših rodoljuba, koji neželi biti imenovani, podali su ovdašnjim narodnim društvovali vrlo znatni novčani dar u iznosu od 375 for. i to našemu radničkomu društvu for. 188 a mužjak područni sv. Cirila i Metoda for. 187. Svaka čast takovim rodoljubom!

Iz Pazina nam piše, da naše pučanstvo one prostrane občine željno izdaje da našni dan, koji će dati onoj občini novoga načelnika i novu upravu. Poslije tolikih prepriča prošloga zastupstva sa bivšim načelnikom i nakon opetovanih izbora za novo zastupstvo, pučanstvo ove občine punim pravom očekuje, da će eada nastupiti redovita uprava i da se već nitko neće moći saliti sa občinskom upravom. Izvješće o občinskoj sjednici, koja se danas obdržava, probudiće ćemo u slijedećem broju.

C. kr. kot. školsko vijeće u Pazinu razpisuju na novo natječaj za ravnatelje načelnitelja. I. reda na četverosrednjoj mužjak školi sa naukovnim jezikom talijanskim i njemačkim kao predmet. Natjecatelji inadu se izkazati, da mogu potpuno podudarati i vjetozakon. Rok 4 tjedna. Ovo mjesto bilo je pred njekoliko mjeseci raspisano, te je zanj molito više učitelja. Občinsko zastupstvo metnulo je u termin trojice najbolje kvalificiranih načelnika. Zemaljski odbor u Poreču nije niti predužio ces. kr. zemaljskomu školskemu vijeću, jer da su bili izpušteni natjecatelji talijanske narodnosti. Ovaj niste i u zakonu neopravдан razlog potvrdom je dakle, da je natječaj na novo raspisano. Nije dvojbe, da će stari molitljivi opet moliti isto mjesto, a zemaljski odbor u Poreču neka bude urijeren, da će se občinsko zastupstvo opet poslužiti svojim pravom, koje mu zakon daje i koje pravo nesmije se mimoći. Evo kako se posjepaju neki pručni narabradža!

Iz Mošćenica piše nam 5. oktobra 1890. U subotu večer dne 4. t. m. legalni ljudi postupje, da općino. Po gradu se mirno i tihu, samo u našem kaštelu krije se grđivo strašilo, koje će na skoro probudit uvi grad. Razumljivo u občinskoj zgradi je dučan a u njem spa – akoprom imala drugi stan – Ivan Dešković Tuča. Oko 11. sati večer zvon zvoni, ljudi se ustaju, a Dešković Tuča hrepavim glasom više: U pomoć ljudi! evo dučan mi gori. Ljudi hite, vodit grabe iz skoro posušenih štora, ali vatra preotimljene, nema spasa! Pred malo sati Mošćenice bila grad, a doskora možda... rujevinas. Zvono zvoni, ljudi se kupe, poljevaju vodom, nježki sišku krov, da vatin ne zahrati ci grad. D. malo etoruznika, eto i finance eito i velih naših Dražana; nitko ne gleda na vlastitu pogibelj, vrće se penje po krovu, da zamjeni ved tako oslabljena Mošćenica. Nedeli se već u sklopljenim mornara, nit svećenik od poljodjelaca, već sve baš junacki radi. Eno tamo svećenika goje nosi krevet, evo alaškova djevojčice, gdje plaćaju nosi svoje sirovatko, eno tamo sin gdje nosi u narutju svoju

staricu majku, a ovde djete pokraj ceste plače i piša gdje je njegova sladka matica... studia učas, studia jank! Moje peto slabošta i da opise tu strahotu. Bože, Tebi svaka hvala, hvala Ti, dasi uzdežao vjetar, da si nam posao u pomoć dične Dražane, naše vredne snobčinare. Vatra se ograničila, izgorio, bez da se ma ništa slamska spasiti mogla, spomenuti dučani, škola, i nad njom občinski arhiv i robe do 20. for. našemu občinskemu službi. Šteta se računa na 10 hiljada forinta. Osjeđana kod banke „Starija“ bijašo roba u dučanu a drugo ništa.

Zaključujemo ovaj žalostni dopis vrucu se izvajajući u prvom redu gg. žandarom a na osobiti način pako g. ces. kr. carinarskom nadgledniku g. Štoku i g. Jos. Ku o, koji su stali u pogibelj samo, da spase ostale kuće. Istodobno budi ovim isrečena hvala našim engadjancima gg. M. Rubiniću, našem vrlo zastupniku F. Domaldoviću, našem vrlo učitelju gosp. Justi u te g. pom. kap. Petru Velčiću, koji skoprem bolestan, došao je na pomoć te krunsku Iv. Matanu i Sasi Viđodiću. Zahvaljujemo i našim vajškim, koji je deška doskočio nam u pomoć. Kad bude razjašnjeno kako je plamen nastao, u čemu se razne različili glasovi, čemo Vam se optjeri javiti.

P. S. Kada bijaše vatra utrnutu, došla su dva vatrogasca iz Opatije. Ordje se govori, da neki Niemac nije htio uzajmiti Opatiju konje. Ako je ovo istina, može se reći, tome gospodini: „čvorjeće bez duće i srca!“

Promjeno učiteljstva u Pazinskom kotaru. Na hrvatsku dvorazrednu pučku školu u Pazinu dolazi g. Ernest Jelusić kao ravnatelj načelnice i učiteljice g. Ivana Malinčić. G. Ivan Pošćić privremen učitelj u Krngi postao je definitivni učitelj u Gologorici. G. Petar Bolonci ide iz Gologorice u sv. Petar u Šumi. Gosp. Mijo Burić ide iz sv. Petra u Šumi u Krngu. Gosp. Ivan Martinčić ide kao privremen učitelj u Šumbreg. G. Češna Marijan Majer iz Kanfanara ide na privremenu školu u Karpan na Labincima.

Ustoličenje župnika u Belom (otok Cres). Od tamo piše nam 6. t. m. Razveseliamo se, g. uređnicu, saznam, da ćemo našeg župnika, jer je na putu talijansko političkim spetakom. Opravdano bijaše čak podpunoma naše velenje, kojim proglasimo toli željeni dogodaj. Buduće je u ovaj župi puni patronat, to smo mi kod svećanosti sudjelovali ne samo u crkvi već i poslije sv. mise svećanog gosti. U crkvi obavila se svećanost krasno i dobro, ćemu je pripomogao i slijajan uredno crkve. Kad goste bijusmo sv. kuće-gospodari – do 150 nas. a uz to prijavili i znanci g. župnika. Rekosojuj, da taj dogodaj svećano proslavili, što je nepobitno istina, al jedno nam je ipak manjako. Od Creske gospode nebijasnikog nigdje te nigrje, kako da njim je naš dični Beli tako zasmrdio, da se ne uspijaju ni blizu stupiti. Mi toga neželimo, već dačape želimo, da budu što dalje od nas i to ne samo kod svećanosti, već kod ih sami nezapočevati. Oni su ostali ovaj put u svojem gnezdu, ne uspiju se u naše mjestance il bojeći izreći se negativno prema Beljama. Nu možda je bar njihove pravke nježki drugi posao u Cresu zadražio. Govori se naime, da su onoga dana u občinskoj sjednici glasovali proti uzvjetilju grada Cresu, proti staremu Mačiću, koji je zamolio mjesto ravnatelja učitelja na pučkoj školi u Cresu, pak je zapostavili tudjincu, Tirolicu, inače moladu i vatreli Talijaru, koji nezna ni pisniti jezikom creškoga puka. Njemu za volju zapostavili su izvrsna učitelja Mačića i nemanje sposobnega domorodca gospodina Antonija i aza. Al neka rade kako hoće, ipak neće dok hoće, a nam ne preostaje za sada van te nadziru utjeha.

Iz Cresa piše nam 7. t. m. Pošta je kod nas izprao mjesto ravnatelja učitelja pukolskih škola, imalo je občinsko glavarato prsd malo dana predložio tricu molitelja na temelju listine o kvalifikaciji, sačuvane od ces. kr. kotarskoga školskoga vijeća. Sada čujte što je učinilo naše kotarsko vijeće u Lošinju. Sastavilo je naše recenu listinu predloživu na prvo mjesto učitelja g. Mačića, a ne drugo Tirolica g. Zuccalića. Na kvalifikaciji ovoga drugoga dometuš kotarsko školsko vijeće slijedeće rješi: „sem bra adatto a rizizzare le sorti di una

čuola che si trova depressa“. (Goni se, da ju sposoban, da pridigne slobodu škole, koja je sada potištena). Nam se čini, da gg. članovi kotar. školskoga vijeća nisu pašli na ono, što sastavlja, podpisan u daješalju, jer inači nemamo razumjeti, kako se može nekog postaviti na drugo mjesto, pak ga tada uzivati i predpostavljati onomu, koga postavile na prvo mjesto. Toga ipak ne zamjeramo svim članovom, koji su se valjda u sjednici dogočasili, ili iz nepoznanja ono zaključili, ali se čudimo g. kot. radorniku i g. kot. poglavaru, koji je ujedno predsjednik kotar. školskog vijeća, kako su naime ova dvojica pristala na gornji zaključak. Naše začudjenje jest bez dvoje uopravdano i shvatiti će ga svatko zdrav moždjanja. Jer postavi g. Mačića na prvo mjesto, te ujedno izjaviti, da bi bio g. Zuccalić sposoban, da pridigne slobodu škole, koja je da nizko pada, nije doći reći: po zakonu i pravici mora se imenovati ravnateljem gosp. Mačić, na mi. e. kr. kotarsko školsko vijeće, želimo, da imenujete ravnateljem Tirolica g. Zuccalića, koji ne poznaju ništa o ravnatelju, a učiteljima, da se učitelji natječaju izrično zahtjevaju u conosenza della lingua slava.“

Neverujemo, da je tim hotio gosp. kot. glavar izkazati uslugu svomu suzenjaku i pristaći talijanskoj stranke u Istri, jer takav čin jest nelogičan i neuglašan sa zahtjevima natječaja. U občinskoj sjednici nastao je radi gornjeg „dometka“ zanimiv „intermezzo“. Zastupnik g. Petri i uprato je naime načelnika, da li je istina vist raznesena po Cresu, da je naime onaj „dopunjak“ o g. Zuccaliću kasnije učinjen. Interpelant nereče, tko da je to popunio, kada, ni gdje. Gosp. načelnik odbio je s prezirom taj upit izjaviti, da su kvalifikacije onakve, kakve je postalo e. kr. kot. školsko vijeće. – Mi, kojim su nepoznate naše vladajuće gospode, pitamo osim: kako se mogla razneći ona vist o popunjenu, te premda ju je g. načelnik odlučno odbio, ipak se i nadalje o tom govoriti. Zašto se s neke strane tako odlačno tvrdi, da se je kasnije pridalo onaj „dopunjak“? Posto se u našem kotaru svakata dogadja, zanimalo bi na veoma, kad bi se se pozvanog mjestu ponješto u tmica u ovom predmetu raztjerala, a to zato, da nevinu netrpē i da se nešire i nadalje lužni glasovi.

Občinski župnik u Roču obavili se sasvim tako dne 2. t. m. U trećem i u drugom tijelu njih uživo borbe nikakore, jer su obje stranke imale jednake predloženike. To se sibilje ste bez ikakva kompromisa i bez ikakva dogovora i negotora. Talijani i šarenjaci su se bojali izasiti se i čistiti svojimi predloženici, pa su vrstili i naše svjetjene Hrvate medju stope, nadajući se, da će psk u pravom tijelu proturati same stope. I zbilja upejeli su. Nego kako? Nezakonitosti. Nasi vrli Nuglani i Crtežani, uvidiši njihovu šarenu i nepravdu igru, postavili su sami svoje predloženike. To je pomnilo gospodku hladnog, pa su stali odbijati sve hrvatske punomoći s jedinoga razloga, što su – hrvatske. Kad su punomoćnici zabilježili da se u izborni zapisnik unese njihov prosjed, odbili su i to. Tako su polnili, da su pobjedili sa – jednim glasom. Na taj kukavni pobjedi su se vrlo male većili, a još su se čini pokupili, kad su dozvani, da su naši podnesli utak proti izborom. Mi se nadamo, da će biti otok prihvaten, pa čemo da se nat vratimo i odlučimo armuti u novu izbornu borbu. Za uspjeh se tada ne bojimo, jer smo uvjereni, da će se u kolo dičnih Nuglani i Crtežana uvrstiti i drugi rodoljubi u ročkoj občini.

„Mladi Bogoljub“. Tako se zove najnoviju molitvenu knjizicu, namijenjenu hrvatskomu paku Istru i ostalim pokrajnjim, koji je u rukopisu svomu narodu ostavio naš veliki biskup nezaboravni Jure Dobrila i koja je u našoj tiskarni štampana, te se sada vrlo ukravano rezana ju razprodaje. Knjizici toj jest slijedeći podpuni naslov: „Mladi Bogoljub“, molitvena knjiga s poučkama i naputci na bogoljuban život, sabrano i priredio dr. Juraj Dobrila, biskup. Provo izdanje. U Trstu, svećenik Anton Karabini, izdavač 1890.

Preporučamo što toplije našemu narodu ovu molitvenu knjigu, koja je vrlo prikladna za mladež obogačiti spolja, i o kojoj ćemo još obziđiti progovoriti.

Hrvatsko pripomoćno društvo u Beču moli nas, da izrecemo vrločnu zahvalu sl. odboru hrvatske mladeži za Kačićevu proslavu, koliko je nove darovano i potrošeno na spomenik Kačiću u ime sve koliko hrvatske, mladeži i kako se preostatak upotrebljava.

I. Prihod for. 707.90 što no ga sastra hrvatska mladež i njezini prijatelji, većinom u Dalmaciji. II. Razvod 1. Za slobreni vječac sa zlatnim guslom f. 360. 2. Za kutiju baršunom obloženu for. 20. 3. Za pergamenu for. 4.14. 4. Za poštarske troškove for. 9.33. 5. Za pisarske i razne troškove f. 7.51. Ukupni račun for. 100.98. III. Obrat u. Pribor. Pribor for. 707.90; razvod f. 400.98. Višak f. 306.92.

— Odbor nadajući se, da će pogoditi želju svih prinosnika, namijenio je višak tri otakomčinskoj svrham 1. zaključku naime, medicinskom fakultetu u Zagrebu svetu od 100 for.; 2. hrvatskomu pripomoćnomu društu u Beču svetu od 106 for.; 3. Bratovčićini hrv. ljudi u Istri svetu od 100 for. Taj je novac već upućen novčanicom pismom današnjem odborom, a za podmirenje troška potrošena su ona preostala 32 novč. Ovom prigodom ematramo za osobitu dužnost i čest izraziti našu zahvalnost vratnomu prof. g. Antu Bežiću, koji nam je običenjicom počitnošću i prijateljskim savjetom bio učink pri ruci i koji je osmislio pisanju izradio načrt vječne i umjetnički zapisao pergamenu. Svijet g. sakupljućem zahvaljujemo na počitnošću i u pješčnom zauzeću, a mlađoga umjetnika g. Eugenija Miotića moramo osobito zahvaliti radi vještice radnje, koju je on uz svecobe priznanje i počitnu, riedim marom znao u male dana izvestiti. Odbor hrv. mladeži za Kačićevu proslavu u Spletju, 24. sept. 1890. Predsjednik: Dr. Ante Trumbić; podpredsjednik: Iv. Varović; tajnici: Jos. B. Smolak, Dušan S. Karaman; blagajnik: Dušan I. Mangier.

50.000 for. jest glavni zgoditac izložbenu lutriju u Beču. Upozorenje našo čitalje na večirbu, koja će biti dne 30. oktobra, jer bijaše zatvoreno izložbe odloženo od 15. na 30. oktobra. Dozajemo, da neima više mnogo izložbenih srećaka.

Knjizevnost.

Svetište Majke božje na Trsatu. Primisimo sa zahvalnošću iz Slobučke nove pobožnoj knjigou sa slikami: Svetište Majke božje na Trsatu. Knjigu je složio veoma razumijivim, pose pučkim jezikom P. Hrisogon Major. Razslijedjena je u dva djela: u prvom, povijest prošlosti, u drugom bl. Djericice. U drugom je molitvenik. Imo ukupno 530 strana.

Stakonu je poznato što je trsatsko

svetište i kolika se čudesna oduje došle zbilje, te se nadamo, da će se krčanske kuće rado nabaviti ovu veoma zgodnou i koristnu knjigu.

Dobiva se u franjevačkoj sakristiji na Trsatu (Riška). Uvezana stoji zato 1. f.

1. Tri mušketira, historički roman Aleksandra Dumasa s francuzskoga preveo M. Lovrenčević 6. svezak. Cijena 30 novč.

Slava Starce Milovanu. Savstavci i pjesmo iz posebnog izdanja „Hrvatske“ od dne 26. kolovoza 1890. Zagreb 1890. Tisak i naklada Scholza i Kralja. Cijena 30 novč.

„Obućevnik zadobrovoljnog vatrogasca“, sastavio Gjuro Dezolić, vitez reda Franje Josipa, vježnik slob. i kr. grada Zagreba, predsjednik zajednice hrv. slov. dobrot. vatrogasnoga društva zagrebačkoga reda; sa 124 litograf. slike. Drugo značno popunjeno izdanje. Zagreb 1890. Tisak i naklada C. Albrehta. Cijena for. 1.20.

Brzojav „Naše Sloga“.

Iz Pazina. Danas izabran jednoglasno načelnikom občine Pazin na rodni zastupnik i odvojniki dr. Ante Dukić.

Lutrijski brojevi

	Dne 4. oktobra.
Trst	60 16 26 82 12
Budapest	9 26 50 1 32
Lisac	25 47 67 45 56
Innsbruck	55 67 51 81
Dne 8. oktobra.	
Prag	26 52 87 22
Lavor	68 39 13 45
Hermannstadt	7 90 16 73 67

Očitovanje Svetomatejcem.

Pošto se je raznio glas medju župljani Svetomatejskim, da je častni gosp. Anta Štemberger maknut iz sv. Mateja u Zvonceu usled tužbe od strane podpisnoga, te jošte nekajih drugih uglednih osoba, ogradjujoč se proti tia lažim, odišuje ujedno, da niti on, niti itko drugi nije tomu kriv. Tko bi se želio osvjeđeni, neka se obrati na podpisnoga — gdje može viditi crno na bijelo.

Bude se i nadalje što takva širilo, znameno kamo se obratiti.

S. Matej, 2. oktobra 1890.

Božo Dubrović, nadučitelj.

* Za članke pod ovim naslovom neodgovara urednik.

Zahvala.

Na osobiti način zahvaljujem se gg. c. kr. finančnoj strazi, g. Josipu Kosu i njegovom drugu te respektu gospodinu Stocku i svim onim, koji su prilikom nesretnog požara pomogli mi spasiti moje kućne pokretnine, bojeći se, da će za kratko vremeno i moja kuća se zapaliti; a svim pak Mošćeničanom hvala, što se to dogodilo nije. I opet vjećna Van hvala!

Mošćenice, 7. oktobra 1890.

Adolf Jusli, učitelj.

Poziv.

Častim se pozvati p. n. gg. članove na glavnu skupštinu, koja će biti dne 27. oktobra 1890. u Dubašnici u 10½ sati prije podne su bistečim dnevnim redom:

1. Izvješće predsjednikovo.
2. Izvješće tajnikovo.
3. Izvješće blagajnikovo.
4. Izbor odbora za dođuće trogodišće.
5. Proračun za godinu 1891.
6. Ini predlozi.

Na koncu će se izdržebati među članove, koji su platili sav godišnji prinos, 10 škare za čišćenje voćaka i rezanje loza i 10 noževa za čišćanje voćaka.

Od kotarske gospodarske zadruge Krk, 19. septembra 1890.

Dr. Vitezović, predsjednik.

Grijan boj kašalj, hrepustavica, premuklost, nazek, zadavica, rora, zapala ustijub itd. mogu se u kratko vreme isleći u rabišnjem NADARENIM

Prendinijevih sladičašah

(PASTIGLIE PRENDINI)

Što jih gotovi Prendini, tucbar i lejkarsar u Trstu

Veoma pomaže učiteljima, propovjednikom itd. Preddjelihi kašljnični nosići, navadne jetranje hrepustavice i grčenih zapala nestaju kao za čudo ravnateljim oruži sladičašah.

Opazka. Vaši se pasuti za varalische, koji je prečinjuju. Zato treba utjeku zahtijeti Prendinijev sladičaš (Pastiglie Prendini) te glodati, da bude na omotu kutilje (škatule) moj podpis. Svaki komad tih sladičaša ima utisnuto na jednoj strani "Pastiglie", na drugoj "Prendini".

Cijena 30 nj. kutilji zajedno sa naputkom.

Prodaju se u Prendinijevoj lejkarsar u Trstu (Farmacia Prendini in Trieste) i u glavnim lejkarnama sveta.

32-43

FILIJALKA

c. kr. priv. avstr. kreditnoga zavoda

za trgovino in obrt v Trstu.

Nove za vplačila.

V vredn. papirjih na V napolenih na
4-dnevni odkas 3% 30-dnevni odkas 2%,
5- 31/2%, 3-mesечni 21/2%,
30- 31/2%, 5- 21/2%
Vrednostni papirji, g' - im na napolenico, kartači se nabavijo v okrožju priprava se novo borenja tarifa na temelju odgovida od 8. oktobra, 12. oktobra in 3. novembra.

Okrožni oddel.

V vredn. papirjih 2% na vsako event.

V napolenih brez ostrosti

Nakaznice

za Dunaj, Prago, Pešto, Brno, Lvov, Tropavo, Reko, tukar za Zagreb, Arad, Bozen, Gradec, Hermannstadt, Inostros. Celovec, in Ljubljano — b'rez troškova

Kupnja in prodaja vrednosti, diviz, kakor tudi vnovčenje kupono- pri odkupku 1% provizije.

Prednji m.

Na jamečevne listine pogoji po dogovoru 2. odpetjem kredita u Londonu ali Parizu, Berlinu ali u drugih mestih — provizija po pogodbi.

Na vrednosti obresti po pogodbi.

Uložki v polhrano.

Sprejemajo se v počrano vrednostni papirji, zlatni ali srebrni desar, inozemski bankovci itd. — po pogodbi.

Trst, 4. oktobra 1890. ■ 19-24

Marijacejske želudačne kapljice

zvrstva zdravilo pri vseh bolzalkah na želodcu.

Preprecevajo dobroti je poslednji vpliv vijih pri netrosti, slabosti želodeca, skra, grla smrdi, napenjanju, klesenju pečenja, koliki, ledovljenem kataru, goreči in traveji pri preoblike produkciji slin, ramenici, bluranju in gojanju glavobola, (ako je bol želodca) krci v želodcu, zabsenji, preobilnosti jedi in pičaj v želodcu.

Cena steklenica je v načrtom vred same 40 nov. Glavni talog imenovanec Karl Braudy, Kremser, (Moravija).

Stvarnilo? Pristope Marijacejske želudčne

kapljice ponarejajo se manovrstno.

V zanesljivo prisliški mora biti samo

čista steklenica v redi omot, providev

in gorivo varuhovo znamko ter mora biti na visokem

pričlenjenem podatučku za vporabo raznega rega opom

jenja, da je bil isti tiskan v likurni g. Kasner

i Kremser (Kremser).

7-13

Marijacejske pilule proti začepljiju.

Ovo viša godina se najboljim uspešnjem rab

ljenje pilule proti začepljiju delata patvera se

mnogo. Neka se nači dalek na gornja zaštitna

marka i na podpis lekarnika C. B. Radja, v. Kremser. Cena kutilice 20 kr. Zahoji se 6 kn

tej 1 for. Ako se novac unapred podajte strojno

jedan zalog for. 12, dva zaloga for. 22,20.

Marijacejske želudčne kapljice niso tajne

medicinsko. Dela, iz katerih obstoje, oznanjeni so na

vsih steklenicah pritočenjem podatku za vporabo

Pravo marijacejske želudčne kapljice i ma

rijacejske pilule proti začepljiju dobivaju se

prave u:

V Lekarni u Lekarnah: dr. Vittorio Serrato, al Redentore (glavno skladišče); pl. Leibnitzburg

All' Ercole ironante; de Leibnitzburg Eduard, alla

Salute; A. Praxmayer ni due Mori; Prendini

Pietro, alla fontana impriuale; Benedetto Saraval

All' amazzone Triofante; Antonio Suttini, Batt. al

Camello; Benedetto Vlah-Minissi, dvorske le

karni; Biaschetto, all' orso nero. — U Se

zani u lejkarni: Filipa Ritschela, kao što i u

svih ostalih lejkarnah.

BRNSKE

suknene čstanke za jesen i zimu
različna proti gotovom ili poučenem uz cene
osobito niske, i to samo dobre
kakovče:

3.10 mt. sukno za odjevo	for. 450
3.10 " " bolje	6.80
3.10 " " fino	10.50
3.10 " " vrlo fino	16.50
3.10 " " kaputa	3.60
2.10 " " fino f. 12-16-	-
2.10 " " loden f. 3.40 do 4.20	-
2.10 " " fini f. 3.40 do 6-	-

TVORNICKO SKLADIŠE SUKNA

F. F. FOSSER I BROS

DOMINIKANERPLATZ 8.
Uzorci besplatno i franzko. Ako neugadjaju
naručeno prima se natrag. 6-20

pripravljena od lejkaria g. PICCOLIJA v Ljubljani, je
upravno zdravilo, ki krepa želodec, mehči, čisti, od-
pravlja, zlato žilo in od-
ganja gliste.

Sestavljalna je iz zdravil-
nik, v rastlinju spadajočih
materijev ter ni nikako drasti-
čno učinkojoče, marvečljivo,
delovanje organov urejanje
zdravilo, karere organizma
kar nje ne škoduje, če se prav
del čas rabi. 3-15

Essence za želodec poljša izdeloval-
nik proti podhomu porjetju po 12
steklenički za gl. 1.36; po 24 za gl. 2.60

po 36 za gl. 3.84; po 44 za gl. 4.28; po 55
za gl. 5.26; po 110 za gl. 10.30; po 350
za 50 kr. — V steklenicah po 12 kr. prodaja
se skoro v vseh in inozemskih lejkarnah.

Prendini, trieste in trieste

prodaje se u Prendinijevi lejkarsar u Trstu

(Farmacia Prendini in Trieste) in u glavnih lejkarnah sveta.

32-43

Oglas.

Daje se ovim do znanja svim, koje
može zanimati, da imade u e. kr. vočnjaku
u Parizu na prodaju večnih stabalce i to:

2284 ciepljeni jabuke,	krusika,
833 " " "	črešnja,
2243 " " "	praskava,
962 " " "	500 pitomih liešnjaka,
157 " " "	višnja,
613 " " "	385 cibora,
220 " " "	220 armeline.

Sva ova stabalca jesu ciepljeni, 4 do
5 godina stara, a stoji za kmeta 10 nov.,
a za bogatije posjednicu 20 nov. svaka

stabla.

Pazin, 4. oktobra 1890.

Ces. kr. čumsko povjerenstvo.

2-1

Fr. Doleac v. r.

6-16

BRNSKA SUKNA ZA ODJELA

6-16